

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: V. Negru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, I. Cotruță, G. Dașchevici

Dosarul nr. 3ra-1748/16

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „Buletinul Vamal” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și a fost menținută hotărîrea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 08 noiembrie 2013 și hotărîrile suplimentare din 04 decembrie 2013 și 29 mai 2014,

c o n s t a t ă

La 09 aprilie 2013, Publicația Periodică „Buletinul Vamal” SRL (în redacție nouă SRL „Vinăria Zîmbreni” f.d. 39-40) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin decizia nr. 652/P/2 din 22.02.2013, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a aplicat sancțiuni agentului economic Publicația Periodică „Buletinul Vamal” SRL pentru încălcarea legislației fiscale. Astfel, organul fiscal a calculat suma de 103 110 lei TVA „afertă bugetului” și ca consecință - majorarea de întârziere la TVA – 15 852 lei, amendă pentru diminuarea TVA 30 933 lei, micșorarea trecerii în cont a TVA cu 16 548 lei și 2 000 lei amendă pentru întocmirea neconformă a declarației pe TVA, amendă 42 946 lei pentru diminuarea venitului impozabil și amendă în sumă de 1 000 lei pentru prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit cu date neautentice.

Menționează reclamanta că, nefiind de acord cu decizia organului fiscal, la

04.03.2013, a înaintat cerere prealabilă privind anularea deciziei nr. 652/P/2 din 22.02.2013, care a fost respinsă.

Indică reclamanta că, motiv de emiteră a deciziei contestate a servit actul de control nr. 5-658784 și 5-658785 din 25.01.2013, întocmit conform rezultatelor controlului fiscal prin metoda verificării totale a activității P.P. „Buletinul Vamal” SRL pentru perioada 01.11.2008 - 31.10.2012.

Susține că, în acest act au fost invocate livrări de bunuri și servicii de la terți conform a 12 facturi fiscale, care în opinia inspectorilor fiscali, nu au fost utilizate de către P.P. „Buletinul Vamal” SRL în scopuri de antreprenoriat, respectiv greșit a fost dedusă uzura în scopuri fiscale (sumele fiind scoase de la cheltuieli) și greșit a fost luat TVA la trecere în cont, aferent bunurilor și serviciilor procurate conform acestor facturi (cu sumele date fiind micșorată TVA). Ca rezultat, suma venitului impozabil a fost majorată cu suma uzurii care anterior a fost dedusă în scopuri fiscale și calculată amenda în mărime de 42 946 lei, conform prevederilor art. 260 alin. (5) Cod fiscal.

Procedură similară a fost aplicată și în cazul calculării sumelor TVA. Astfel suma TVA conform acestor 12 facturi fiscale a fost scoasă de la trecerea în cont în perioadele respective, calculate majorări de întârziere la TVA, conform art. 228 alin. (2) Cod fiscal și amenzi conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal.

Totodată, în actul de control a fost indicat că P.P. „Buletinul Vamal” SRL a diminuat suma TVA pentru luna august 2012, în valoare de 50 855 lei, rezultată din tranzacția din 23.08. 2012 cu SC „Energocredit-SL” SRL.

Indică reclamanta că, bunurile în cauză constituie materiale de construcție și obiecte sanitare utilizate la reparația și dotarea imobilelor P.P. „Buletinul Vamal” SRL. Lucrările au fost efectuate în regie proprie, cu forțele proprii ale angajaților P.P. „Buletinul Vamal” SRL și a chiriașilor bunurilor imobile, fiind întocmite acte de casare, aprobate de administrația P.P. „Buletinul Vamal” SRL.

Referitor la concluzia din actul de control privind tranzacția cu SC „Energocredit-SL” SRL, a menționat că situația în cauză a apărut ca rezultat al anulării SC „Energocredit-SL” SRL ca plătitor de TVA, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 83 din 23.08.2012.

Ca urmare a acesteia, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a informat P.P. „Buletinul Vamal” SRL, prin scrisoarea nr. 01-16/1-6439 din 15.10.2012 despre necesitatea excluderii din trecerea în cont a TVA, aferentă tranzacției cu SC „Energocredit-SL” SRL, iar prin scrisoarea din 25.10.2012, reclamanta a informat pîrîtul despre faptul că tranzacția a fost anulată, însă motivul contestării de către SC „Energocredit-SL” SRL a deciziei privind anularea ca plătitor a TVA, în cazul unui câștig de cauză părțile vor reveni la tranzacția inițială.

Menționează că, atât P.P. „Buletinul Vamal” SRL cât SC „Energocredit-SL” SRL au reflectat în evidența sa și în declarațiile corespunzătoare la autoritatea fiscală anularea tranzacțiilor și corectarea sumelor TVA aferente acestei tranzacții.

Accentuează că, concluzia din actul de control privind diminuarea sumei

TVA aferente tranzacției cu SC „Energocredit-SL” SRL este cu atât mai mult irelevantă, cu cât decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 83 din 23.08.2012 prin care SC „Energocredit-SL” SRL a fost anulat ca plătitor de TVA, a fost suspendată de instanța de judecată, ca măsură de asigurare a acțiunii, prin încheierea din 04.02.2013 pe cauza civilă cu nr. 3ca-1239/2012.

Consideră reclamanta că, era în drept să primească la trecerea în cont a sumei TVA conform facturilor eliberate de furnizori, cu atât mai mult cu cât autoritatea fiscală în cadrul controlului a stabilit că furnizorii au reflectat și achitat TVA la buget conform facturilor de livrare în adresa reclamantei.

Totodată, a precizat că P.P. „Buletinul Vamal” SRL era în drept să treacă la cheltuieli uzura materialelor de construcție primite conform facturilor enunțate mai sus și utilizate la reparație în regie proprie.

Solicită reclamanta anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 652/P/2 din 22.02.2013 în privința P.P. „Buletinul Vamal” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 08 noiembrie 2013, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22.02.2013 în partea V de aplicare a amenzilor de 2 000 lei, conform art. 257 alin. (1) Cod fiscal, 1 000 lei, conform art. 260 alin. (3) Cod fiscal; 30 933 lei, conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal; 42 946 lei, conform art. 260 alin. (5) Cod fiscal (f.d. 70, 81-82).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 04 decembrie 2013, au fost anulate integral și pct. I, II, III, IV ale Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22.02.2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către P.P. „Buletinul Vamal” SRL (f.d. 77, 78).

La 28 noiembrie 2013, IFS mun. Chișinău a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f. d. 85-87).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, pricina a fost ridicată de la examinare și restituită în primă instanță pentru emiterea hotărârii suplimentare (f.d. 98).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 29 mai 2014, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către PP „Buletinul Vamal” SRL c/f 1003600039482 și anume în partea pct. V de aplicare a amenzii în mărime de 1 800 lei, conform prevederilor art. 260 alin. (4) Cod fiscal, a fost menținută fără modificări (f.d. 103-104).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, a fost respinsă cererea de apel, declarată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și au fost menținute hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 08.11.2013 și cea suplimentară din 29 mai 2014 (f.d. 120-124).

La 12 decembrie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.10.2014 precum și

hotărârii Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 08.11.2013 și celei suplimentare din 29.05.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2015, a fost admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, pricina fiind restituită pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată (f.d. 137-144).

Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu s-a expus asupra hotărârii suplimentare a primei instanțe din 04 decembrie 2013, totodată decizia instanței de apel conține o motivare arbitrară, concluziile instanței de apel fiind expuse într-o formă evazivă, fără a fi examinate sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul apărut.

După rejudecarea pricinii, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 08 noiembrie 2013 și hotărârile suplimentare din 04 decembrie 2013 și din 29 mai 2014, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „Buletinul Vamal” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 10 octombrie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 a hotărârii Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 08.11.2013, precum și celor suplimentare din 04.12.2013 și 29.05.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii înaintate de PP „Buletinul Vamal” SRL ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că nu s-au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, decizia fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. A menționat recurentul că, argumentele invocate de IFS mun. Chișinău atât în cadrul examinării fondului cauzei cât și în cadrul examinării apelului declarat, au fost ignorate fără a fi apreciate la justa sa valoare.

La 28 noiembrie 2016, administratorul procedurii de insolvență a SRL „Vinăria Zîmbreni” (anterior reorganizării – PP „Buletinul Vamal” SRL), Ion Crețu a prezentat referință, solicitând respingerea recursului declarat.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 05.08.2016 (f.d. 190), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulie Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță